

MINISTERUL FINANTELOR

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 2

DECIZIE nr. 2006/29.12.2021

privind soluționarea contestației depusă de dl. X, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR .../01.10.2021.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către AJFP Hunedoara - SFM Petrosani cu adresa nr. HDPT_DEX .../14.06.2021 asupra contestației înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR .../01.10.2021, depusă de

DL. X
CNP ...
cu domiciliul în ..., jud. Hunedoara,
prin avocat PRA
înregistrată la registratura AJFP Hunedoara - SFM Petrosani sub nr.
HDPT_REG .../21.09.2021.

Prin contestația depusă, dl. X se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr..../30.06.2021, prin care s-a stabilit în sarcina petentului un debit în sumă totală de ... lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei, aferente unui debit principal în sumă de ... lei, reprezentând TVA.

Contestația a fost semnată de avocat PRA și poartă amprenta stampilei Cabinet de Avocat PRA, fiind depusă împuternicirea avocațială în original, în conformitate cu art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art.270 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art.269 și art.270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația depusă petentul se îndreaptă împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr..../30.06.2021, pe care o consideră netemeinică și nelegală, întrucât sumele stabilite sunt calculate eronat, cu interpretarea greșită a dispozițiilor legale.

Potentul consideră că, orice act trebuie emis pentru o creanță certă, exigibilă, reală și actuală.

Împotriva actului inițial în baza căruia se stabilesc dobânzi și penalități, a formulat contestație, ce se află în curs de soluționare la Tribunalul Hunedoara, contestând modalitatea de calcul și modalitatea de stabilire a obligațiilor fiscale. Petentul susține ca orice act administrativ-fiscal emis de o autoritate din cadrul A.N.A.F. poate fi contestat. Dreptul la contestație este reglementat de art. 268 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia, împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii.

De asemenea, consideră că nu datorează suma de bani stabilită inițial, în baza căreia se stabilesc obligațiile fiscale suplimentare.

În drept, invocă prevederile art. 268 și următoarele din Codul de procedură fiscală

II. Organele fiscale din cadrul AJFP Hunedoara - SFM Petrosani au consemnat următoarele:

În temeiul art. 98 lit.c) și art. 173 alin. 5 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, a fost emisă Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii rerezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .../30.06.2021, prin care s-au stabilit în sarcina petentului obligații fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.

III. Având în vedere susținerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

Dl. X, CNP ...are domiciliul în ..., județul Hunedoara, formulază contestația prin avocat PRa.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii rerezentând dobânzi și penalități de întârziere nr..../30.06.2021, organele fiscale din cadrul AJFP Hunedoara - SFM Petroșani, pentru neachitarea la termenele de scadență de către petent a obligațiilor fiscale principale, au stabilit în sarcina acestuia obligații fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.

Prin contestația formulată petentul arată că împotriva actului inițial în baza căruia se stabilesc dobânzi și penalități, a formulat contestație, ce se află în curs de soluționare la Tribunalul Hunedoara, contestând modalitatea de calcul și modalitatea de stabilire a obligațiilor fiscale.

În drept, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și (2) și art. 176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

”ART. 173

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 174

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

ART. 176

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, pentru neplata sau plata cu întârziere a obligațiilor fiscale contribuabilii datorează dobânzi și penalități de întârziere denumite generic accesorii, calculate de la data scadenței legale până la data stingerii inclusiv.

Astfel, legiuitorul a definit noțiunea de dobândă ca fiind echivalentul prejudiciului, motiv pentru care se poate concluziona că dobânzile de întârziere constituie un echivalent al lipsei folosinței sumelor ce trebuiau achitate de contribuabil, scopul lor fiind acela de a acoperi un prejudiciu creat bugetului de stat, și nu de a asigura colectarea în mod corect a impozitului și prevenirea evaziunii, iar dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale aspect reținut și de Î.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 86/2018.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei se retin următoarele:

- prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.../30.06.2021, organele fiscale din cadrul AJFP Hunedoara - SFM Petrosani, au stabilit în sarcina petentului obligații fiscale accesorii în sumă totală de ... lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.

- din analiza Anexei la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .../30.06.2021 se constată că obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de ... lei au fost calculate ca urmare a neachitării debitelor stabilite prin Decizia de impunere nr. HDG-AIF .../13.09.2017, respectiv pentru neplata la termenele de scadență a debitului principal în sumă de ... lei, reprezentând TVA.

Împotriva Deciziei de impunere nr. HDG-AIF .../13.09.2017 la data de 10.11.2017 petentul a formulat contestație care a fost soluționată prin decizia de soluționare nr. .../19.02.2018, respingându-se suma contestată de ... lei, reprezentând taxa pe valoare adăugată.

Așadar, aceasta sumă a rămas de plată în sarcina contestatorului .

În susținerea contestației formulate împotriva Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.../30.06.2021, petentul se limitează la a invoca faptul că nu datorează o obligație de plată accesorie, deoarece baza de impunere care a generat-o a fost nelegal stabilită, iar nelegalitatea creanței principale (TVA) atrage și nelegalitatea creanței accesorii (dobânzi și penalități de întârziere), fără să invoce niciun motiv de fapt sau temeii de drept incident speței și care să vină în sprijinul afirmațiilor făcute.

De asemenea, mai menționează că împotriva actului inițial în baza căruia se stabilesc dobânzi și penalități, a formulat contestație care se află în curs de

soluționare la Tribunalul Hunedoara, fără să depună la dosarul cauzei vreun înscris din care să rezulte acest lucru.

Din contextul prevederilor legale mai sus invocate se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere

Referitor la accesoriile aferente T.V.A. stabilite prin decizia contestată, petentul susține că nu le datorează pe motiv că debitul stabilit suplimentar reprezentând taxa pe valoare adăugată, îl consideră nedatorat.

Aceasta susținere a petentului nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei din următoarele considerente:

Potrivit situației de fapt anterior prezentate, debitul suplimentar constând în taxa pe valoare adăugată, a făcut obiectul contestației formulată de petentă, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. TMR_DGR .../10.11.2017, care s-a pronunțat prin decizia nr. .../19.02.2018, menținându-l ca legal datorat la bugetul de stat de către dl. X.

Așa cum apare menționat și în dispozitivul deciziei de soluționare nr. .../19.02.2018, soluția astfel pronunțată poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă și pe cale de consecință aceasta este definitivă pe cale administrativă.

De altfel chiar petentul susține în contestație că a formulat acțiune la Tribunalul Hunedoara

Având în vedere faptul că la dosarul cauzei nu a fost anexată o dovadă a faptului că instanța judecătorească de contencios administrativ a anulat Decizia de impunere prin care s-au stabilit debite de plata, organele de soluționare a contestației rețin că organele fiscale în mod legal au calculat accesorii aferente taxei pe valoare adăugată neachitată la termenele de scadență prevăzute de lege, așa cum rezultă din Anexa la Decizia nr..../30.06.2021.

Mai mult, se reține că petentul nu își motivează contestația, drept pentru care în cauză devin incidente și prevederile art. 269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;*
- b) obiectul contestației;*
- c) motivele de fapt și de drept;*
- d) dovezile pe care se întemeiază;[...].”*

Aceste prevederi se coroborează cu cele al pct.2.5 lit.b din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Față de prevederile legale citate mai sus, se reține că în contestație, petentul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Arătarea motivelor de fapt și de drept în cuprinsul contestației contribuie la determinarea cadrului în care se va desfășura întreaga activitate de soluționare a contestației. Determinarea elementelor menționate este importantă pentru ca organul de soluționare să aibă posibilitatea de a cunoaște toate împrejurările relevante pe care se sprijină pretențiile petentului.

Indicarea motivelor de fapt constă într-o prezentare sintetică, clară și precisă a acelor împrejurări faptice care constituie izvorul material al pretențiilor deduse analizei, o relatare succintă a faptelor .

Motivarea trebuie să fie în același timp suficientă pentru ca organul de soluționare să cunoască toate împrejurările de fapt pe care se întemeiază pretențiile petentei.

Motivele de drept trebuie să se concretizeze în temeiul juridic pe care se sprijină contestația. Astfel, petenta trebuie să indice acele elemente din care să se poată desprinde care este fundamentul juridic al pretențiilor deduse judecății.

Având în vedere documentele existente la dosarul contestației, precum și prevederile legale invocate, se reține că petentul, prin contestația formulată, nu a înțeles să-și motiveze în fapt și în drept contestația, respectiv nu a invocat niciun articol de lege și nu a adus niciun argument de natură fiscală prin care să combată constatările organelor fiscale.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Se reține, de asemenea, că potrivit doctrinei juridice, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.249 „cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege” și art. 250 „dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]” din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste prevederi se coroborează cu cele stipulate la art.73 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât petentul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine acestuia.

Aceste prevederi se coroborează cu cele stipulate la art.73 alin.1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere cele de mai sus, întrucât petentul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine acestuia.

Se reține totodată, că sarcina probei nu implică un drept al petentului, ci un imperativ al interesului personal al celui care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Pe cale de consecință, având în vedere faptul că la data prezentei, obligația fiscală principală reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de ... lei, este menținută ca legal datorată la bugetul de stat de către dl. X, în cauză este incident principiul general de drept accesorium sequitur principalem, respectiv accesoriile urmează soarta juridică a principalului.

Pentru considerentele mai sus prezentate, în temeiul Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se

D E C I D E :

- *Respingerea ca neîntemeiată* a contestației depusă de dl. X, împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr..../30.06.2021, pentru suma totală de ... lei, reprezentând dobânzi de întârziere în sumă de ... lei și penalități de întârziere în sumă de ... lei.

- Decizia se comunică la:

- X;

- SFM Petrosani, cu aplicarea prevederilor pct.7.6. din OPANAF nr.3741/2015.

Prezenta decizie poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

Jud. Timiș, str. Gheorghe Lazăr nr. 9B,
300081, Timișoara
Tel.: +40(256) 29 27 35
Fax: +40(256) 49 93 32
<https://www.anaf.ro/asistpublic/>
www.anaf.ro/anaf/internet/Timisoara